

**Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om batterier og akkumulatører og brugte batterier og akkumulatører«**

(KOM(2003) 723 endelig — 2003/0282 (COD))

(2004/C 117/02)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 11. december 2003 under henvisning til EF-traktatens artikel 95 og 175 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om batterier og akkumulatører og brugte batterier og akkumulatører« (KOM(2003) 723 endelig — 2003/0282 (COD)).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, som udpegede Antonello Pezzini til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 5. april 2004.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 408. plenarforsamling den 28. april 2004 enstemmigt følgende udtalelse:

## 1. Indledning

1.1 Problematikken omkring batterier og akkumulatører har allerede været til diskussion gennem flere år på grund af fænomenets omfang: Hvert år markedsføres der nemlig omkring 800 000 t bilbatterier og 190 000 t industriakkumulatører og 160 000 t bærbare batterier inden for EU.

1.2 Dertil kommer, at området er i kraftig vækst, bl.a. pga. udviklingen af nye produkter inden for forbrugerelektronik. Værdimæssigt har omsætningen på verdensplan en udviklingstendens på cirka 9 % om året. Mængdemæssigt ligger den årlige stigning på cirka 1 % for bærbare batterier og 1,5 % for industriakkumulatører og -akkumulatører.

1.3 Endelig skal det understreges, at der med den forventede og ønskede stigning i produktionen af elektricitet med anvendelse af vedvarende energikilder som vind- og solenergi vil ske en betydelig stigning i efterspørgslen efter egnede teknologier til at lagre denne form for elektrisk energi. Dette vil være et yderligere vigtigt argument for et voksende marked med kraftige og sikre batterier og akkumulatører.

1.4 Den nuværende EU-lovgivning specielt vedrørende batterier synes ikke at have givet mulighed for en effektiv styring af de potentielle affaldsrelaterede risici og har heller ikke skabt en ensartet ramme for indsamling og genvinding af batterier. I 2002 blev mindre end halvdelen af den samlede mængde solgte bærbare batterier indsamlet og genvundet, medens størstedelen blot blev spredt i miljøet. Til gengæld indsamles størstedelen af industri- og bilbatterier og -akkumulatører takket være handelsværdien af det genindvundne bly og velegnede indsamlingsordninger for industriakkumulatører, der indeholder nikkel/cadmium.

1.5 Det foreslåede lovindgreb stemmer overens med målsætningerne for det sjette miljøhandlingsprogram<sup>(1)</sup>, de strategiske retningslinjer vedrørende forebyggelse og genbrug af affald — som EØSU allerede har haft lejlighed til at afgive en positiv udtalelse om<sup>(2)</sup>, samt direktiv 2000/53/EF om udrangerede biler<sup>(3)</sup> og direktiv 2002/96/EF om affald fra elektriske og elektroniske apparater<sup>(4)</sup>. EØSU har også udtalt sig om de sidstnævnte direktiver ad flere omgange<sup>(5)</sup> og har slået til lyd for, at der indføres ambitiøse mål for nyttiggørelse, genbrug og genvinding (CES 1407/2000, punkt 3.4.1).

1.6 Endelig skal man huske på, at Kommissionen har vedtaget et forslag til direktiv om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter<sup>(6)</sup>, som EØSU har udarbejdet en udtalelse om<sup>(7)</sup>, og som tager sigte på, at alle energiforbrugende produkter lige fra udviklingsfasen skal inddrage miljøhensyn. Inden for denne ramme og i fuld overensstemmelse hermed skal der efter planen udarbejdes gennemførelsesdirektiver for de enkelte produkter på baggrund af EF-traktatens artikel 95, stk. 3.

1.7 Før Kommissionen fremsatte nærværende forslag, foretog den en grundig konsekvensanalyse (Udvidet konsekvensanalyse), i hvilken forbindelse de på længere sigt mest egnede politiske løsninger er blevet vurderet bl.a. ved hjælp af en offentlig høring med deltagelse af cirka 150 interesserede parter: nationale, regionale og lokale myndigheder, batteri- og akkumulatorproducenter og -producent- og distributørsammenslutninger, samt forskellige ngo'er og forbruger- og detailorganisationer.

<sup>(1)</sup> EFT L 242 af 10.9.2002.

<sup>(2)</sup> EØSU's udtalelse CESE 1601/2003 af 10.-11. december 2003.

<sup>(3)</sup> EFT L 269 af 21.10.2000.

<sup>(4)</sup> EFT L 37 af 13.2.2003.

<sup>(5)</sup> EØSU's udtalelser CES 289/1998 af 26. februar 1998 og CES 1407/2000 og 937/2003 af 17. juli 2003.

<sup>(6)</sup> KOM(2003) 453 endelig af 1. august 2003.

<sup>(7)</sup> CESE 505/2004.

## 2. Resumé af direktivforslagets vigtigste elementer

2.1 Direktivets målsætninger for alle batterier og akkumulato-  
 ror er kort fortalt følgende:

- at gennemføre forbud mod deponering og forbrænding af batterier og akkumulato-  
 ror,
- at fremme effektive indsamlingsordninger (minimum 160 gram pr. indbygger om året for bærbare batterier) uden udgifter for forbrugeren,
- at fastlægge målsætninger for genvindingseffektiviteten for at sikre et velfungerende indre marked,
- at reducere indsamlings- og genvindingsomkostningerne ved hjælp af den foreslåede højere indsamlingsprocent.

2.2 De vigtigste foranstaltninger i Kommissionens forslag kan sammenfattes således:

- a) ophævelse af de nugældende direktiver <sup>(1)</sup> om såvel batterier og akkumulato-  
 ror og erstatning heraf med ét enkelt nyt juridisk instrument,
- b) forpligtelse til at indsamle og genvinde alle brugte batterier og akkumulato-  
 ror for at undgå, at de forbrændes eller deponeres, og for at kunne genvinde de forskellige metaller, de er lavet af,
- c) indførelse på EU-plan af en ramme, der regulerer subsidiari-  
 tetsaspektet i de nationale indsamlings-, genbrugs- og tilskyndelsesordninger. Ifølge de nye bestemmelser er producenter, engros- og detailforhandlere, importører og eksportører forpligtet til at tage industribatterier og -akku-  
 mulatorer retur, medens forbrugerne gratis kan indlevere bærbare batterier. Bilbatterier og -akkumulato-  
 ror er fortsat underlagt bestemmelserne i direktiv 2000/53/EF om udran-  
 gerede køretøjer,
- d) forbud mod endelig bortskaffelse af industri- og bilbatterier og -akku-  
 mulatorer på lossepladser og i forbrændingsanlæg,

<sup>(1)</sup> Rådets direktiv 91/157/EØF EFT L 78 af 26.03.1991 ændret ved Kommissionens direktiv 98/101/EF i EFT L 1 af 05.01.1999 vedrø-  
 rende:  
 Kommissionens direktiv 93/86/EØF i EFT L 264 af 23.10.1993,  
 Kommissionens beslutning 2000/532/EØF i EFT L 226 af 6.9.2000,  
 Kommissionens meddelelse KOM(2003) 301 endelig,  
 Kommissionens meddelelse KOM(2003) 302 endelig.

- e) fastsættelse af et fælles mindste indsamlingsmål for hele EU på 160 gram pr. indbygger for alle bærbare batterier og akkumulato-  
 ror, som skal danne grundlag for effektive nation-  
 ale indsamlingsordninger. Derudover skal der fastsættes et særskilt mål for overvåget indsamling af batterier og akku-  
 mulatorer, der indeholder nikkel/cadmium, pga. den dermed forbundne fare, og som skal omfatte mindst 80 % af denne type produkter,
- f) krav til medlemsstaterne om at garantere, at producenter af batterier og akkumulato-  
 ror, eller tredjemand der træder i deres sted, opretter genvindingsanlæg, og at der er mulighed for at eksportere de brugte produkter til yderli-  
 gere behandling,
- g) krav til medlemsstaterne om at fremme anvendelsen af avancerede genvindingsteknikker og om at tiltræde fælles-  
 skabsordningen for miljøstyring og miljørevision (EMAS),
- h) højere mindstemål for genvindingseffektivitet for batterier, der indeholder bly og nikkel/cadmium, som jævnlige skal tilpasses den tekniske udvikling,
- i) krav til medlemsstaterne om at sørge for, at producenterne gøres ansvarlige for finansiering af håndteringen af brugte batterier og akkumulato-  
 ror, og at der stilles en passende garanti ved hjælp af indskrivning i et særligt register. Desuden fremme af muligheden for finansieringsaftaler mellem producenter og brugere af industri- og bilbatterier,
- j) krav om forbrugeroplysninger og krav til producenterne om særlig mærkning produkterne. Produkter, der inde-  
 holder kviksølv, bly eller cadmium skal mærkes med det pågældende metals kemiske betegnelse,
- k) indførelse af en revisionsklausul på baggrund af resultaterne af overvågningen og med krav om offentliggørelse i EU-  
 Tidende,
- l) mulighed for at gennemføre visse af bestemmelserne i direktivet gennem miljøaftaler med de erhvervsdrivende,
- m) krav til staterne om at fastsætte sanktioner, der effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

## 3. Generelle bemærkninger

3.1 EØSU er enig i målsætningerne om at sikre en sammenhæng mellem EU-bestemmelserne om batterier og akkumulato-  
 ror og at fortsætte rationaliseringen, forenklingen og samlingen af dette vanskelige område i én fælles retsramme. Det vil således gennem harmoniserede standarder være muligt at sikre bedre miljøbeskyttelse i et indre europæisk konkurren-  
 cedygtigt marked, som tager hensyn til naturressourcerne og materialerne.

3.2 På den anden side mener EØSU, at anvendelsesområdet for det nugældende direktiv 2002/96/EF (WEEE) så vidt muligt bør udvides til at omfatte samtlige typer batterier og akkumulatører for at undgå eventuelle lovgivningsmæssige og proceduremæssige overlappinger. Direktiv 2002/96/EF (WEEE) skal nemlig gennemføres af medlemsstaterne i 2004 (visse bestemmelser dog først fra 2006), og omfatter indsamlings-, genvindings- og overvågningsordninger, nationale WEEE-registre, regler for ansvarsbringelse og finansiering.

3.3 For så vidt angår det nuværende direktivforslag henleder EØSU opmærksomheden på, at der er behov for et retsgrundlag, der på én gang sikrer:

- harmoniserede standarder, som kan verificeres og sanktioneres af samtlige producenter, såvel inden for som uden for EU, der markedsfører batterier og akkumulatører på det europæiske marked,
- et højt niveau for beskyttelse af miljøet og borgernes sundhed,
- ens konkurrencebetingelser for alle aktører, herunder også fra forskellige lande, så de stilles lige i henseende til muligheder og incitamenter, krav til produktion og mærkning, registrering og overvågning, indsamling og genvinding,
- fremme af innovation og teknisk og teknologisk fremskridt inden for lagring af vedvarende energi, bl.a. med henblik på et stigende forbrug af sikre batterier og akkumulatører,
- omkostnings- og proceduremæssig effektivitet og bæredygtighed, som kan sikre en vedvarende udvikling af en europæisk vidensbaseret økonomi, som inden 2010 skal være den mest konkurrencedygtige i verden,
- sikkerhed og målbarhed af forud fastlagte acceptable genvindingskoefficienter,
- ensartede nationale registreringsordninger og garanti for markedsføring og gensidig anerkendelse med henblik på at undgå den administrative byrde, der følger af flerdobbelt registrering.

3.4 EØSU ser i den forbindelse fire mulige løsninger:

- en opsplitning af det foreliggende forslag i to direktivforslag med hvert sit retsgrundlag: EF-traktatens art. 95 for et direktiv om de tekniske specifikationer, og EF-traktatens art. 175 for den del, der i medfør af subsidiaritetsprincippet uddelegeres til medlemsstaterne,
- artikel 95 og især stk. 3 for at sikre en harmoniseret sammenhængende indfaldsvinkel og en retsramme, som er lige bindende i hele EU, med fuld mulighed for produktion, salg og markedsføring på samtlige markeder i EU i overensstemmelse med omfanget af det verdensomspændende marked for batterier,

— artikel 175, som tillader de forskellige lande at have forskellige regler om bedre miljøbeskyttelse, men som ikke kan garantere standarder, der er harmoniserede og bindende i hele det indre marked,

— det nuværende dobbelte retsgrundlag — artikel 95 og artikel 175 — for det fremsatte fælles direktivforslag: For kapitel II, III, VIII og bilag II ville retsgrundlaget være artikel 95, stk. 1, og for kapitel IV, V, VI og VII ville retsgrundlaget være 175, stk. 1.

3.5 EØSU understreger i den forbindelse, at Kommissionens foreliggende direktivforslag efter hensigten skal ophæve og erstatte ikke så få direktiver, som indeholder et væsentligt miljøbeskyttelseselement, og som er baseret på EF-traktatens artikel 95, som f.eks. affaldsforvaltningsdirektivet, emballagedirektivet, og ikke mindst direktivet om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS) <sup>(1)</sup> samt direktiv 91/157/EØF om batterier og akkumulatører, der indeholder farlige stoffer <sup>(2)</sup>. EØSU ønsker endvidere at fremhæve, at artikel 95 stk. 5 og 6, giver de medlemsstater, der måtte ønske det, mulighed for at skærpe miljøbeskyttelsen, hvis de fremlægger velfunderede argumenter derfor.

3.6 I betragtning af kravene i punkt 3.3. om retsgrundlaget og overvejelserne i punkt 3.5 samt behovet for at sikre en fælles, sammenhængende og forenklet ramme for den kommende lovgivning mener EØSU, at det trods alt er på sin plads at vedtage et fælles direktiv.

3.7 Hvad angår retsgrundlaget mener EØSU — selv om det er enigt i, at det er muligt og foreneligt at anvende både artikel 95 (harmonisering af det indre marked) og artikel 175 (miljøbeskyttelse) — at det ville være hensigtsmæssigt om muligt at anvende et fælles retsgrundlag og i givet fald i videst muligt omfang artikel 95, for at sikre en ensartet behandling og ens omkostninger for produkter, der kommer i fri omsætning på EU's indre marked, og som sikrer et højt miljøbeskyttelsesniveau uden konkurrenceforvridning og forskelsbehandling og uden unødvendige eller dobbelte udgifter eller administrative byrder.

3.8 Hvis det anses for afgørende ud over art. 95 at anvende art. 175, anbefaler EØSU, at sidstnævnte anvendes for bestemmelserne om de nationale ordninger for indsamling (Kapitel IV), behandling og genvinding (Kapitel V) samt forbrugeroplysning (Kapitel VII). De øvrige bestemmelser — herunder især bestemmelserne om registreringsordningerne — bør harmoniseres i henhold til art. 95 for at sikre et udelt marked.

<sup>(1)</sup> Direktiv 2002/95/EF af 27. januar 2003 i EFT L 37 af 13.02.2003 — EØSU's udtalelse i EFT C 116 af 19.12.2001.

<sup>(2)</sup> EFT L 78 af 26.3.1991.

3.9 Direktivforslagets anvendelsesområde omfatter alle slags batterier og akkumulatører, alle størrelser og typer, undtagen dem der anvendes i national sikkerhedssammenhæng og til rum- og militær forskning. EØSU forstår godt grunden til de nævnte undtagelser, men mener alligevel — i betragtning af omfanget af brugen af batterier og akkumulatører i militær og sikkerhedsmæssig sammenhæng — at det ville være hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne ansvaret for med egne metoder og betingelser at sikre en passende løsning af problemet med brug, indsamling og genvinding af disse produkter under henvisning til, at det er nødvendigt at sikre et højt sundheds- og miljøbeskyttelsesniveau.

3.10 EØSU finder det vigtigt, at alle direktiver anvender samme definitioner for at sikre EU-lovgivningens ensartethed. Direktivforslagets definition af »producent« bør derfor stemme overens med den definition, der anvendes i WVEE-direktivet, dvs., at producenten er den, der producerer eller sælger under eget varemærke, eller som importerer eller eksporterer en vare. EØSU understreger vigtigheden af princippet om den enkelte producents individuelle ansvar for markedsføringen, såvel som den garanti, producenterne skal stille over for de nationale registre for indsamling, behandling og genvinding af industri- og bilbatterier og -akkumulatører og for behandling af de bærbare batterier. De enkelte aktører i indsamlingsledet, dvs. kommuner, detailhandlere, forbrugere, producenter/importører og offentlige myndigheder, bør dog have ansvaret for deres egen del af foranstaltningen.

3.11 EØSU understreger, at det er vigtigt, at indsamlingsordningerne så vidt muligt falder sammen med eller ligner de ordninger, som er iværksat med andre direktiver, herunder især WEEE-direktivet. EØSU finder de foreslåede indsamlingsmål (gram/pr. år pr. indbygger) for alle brugte bærbare batterier og akkumulatører, som skal være indført fem et halvt år efter direktivets vedtagelse, acceptable. Indsamling og genvinding af bil- og industribatterier og -akkumulatører sker allerede via eksisterende effektive ordninger — returaftaler — og direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer. For batterier, der indeholder nikkel eller cadmium, er målsætningen på 80 % i løbet af 5 år måske nok lidt optimistisk og ikke let at efterprøve, specielt ikke for de bærbare batterier.

3.12 EØSU mener desuden, at det er hensigtsmæssigt at give mulighed for at forlænge gennemførelsesfristen med yderligere tre år for bjerg- og landområder med lav befolkningstæthed og for øer. Udvalget finder det også nyttigt at anvende særlige foranstaltninger for de nye medlemsstater.

3.13 Hvad angår de foreslåede genvindingskrav bifalder EØSU princippet om, at alle batterier skal genvindes, bortset fra dem, der ikke opfylder betingelserne herfor, og som skal betragtes som farligt affald. Alle de indsamlede genvindelige

batterier skal behandles med den bedste tilgængelige genvindingsteknologi, der ikke medfører uforholdsmæssigt høje omkostninger — BATNEEC<sup>(1)</sup>. Det vejledende genvindingsmål på 55 % (65 % for bly og 75 % for cadmium) af gennemsnitsvægten af materialerne synes at være tilstrækkeligt til at sikre en passende konkurrence mellem de forskellige genvindingsformer, som ajourføres på baggrund af den teknologiske udvikling.

3.14 Hvad angår finansieringsordningerne mener EØSU, at alle markedets parter bør have mulighed for at give kunderne og forbrugerne klare oplysninger om omkostningerne, på samme måde som de offentlige aktører oplyser borgerne om deres omkostninger via affaldsafgifterne. Producenter af bærbare batterier skal finansiere transporten fra de centrale indsamlingssteder til affaldsdepot eller til genvindingscentral, medens producenter og brugere bør kunne indgå aftaler om at dele udgifterne til indsamling, behandling og genvinding af industri- og bilbatterier. I tilfælde af eksport til andre medlemsstater eller tredjelande, som nævnt i artikel 16, ville det efter EØSU's mening være en god idé at tage hensyn til en eventuel negativ ekstern påvirkning af transporten.

3.15 For at nå de foreslåede mål for det indre marked og for beskyttelsen af miljø og sundhed er det efter EØSU's mening afgørende at iværksætte en oplysnings- og uddannelsespolitik, der inddrager forbrugerne og borgerne helt fra skolealderen og førskolealderen.

3.15.1 Selv om en højere salgspris efter flere nordeuropæiske landes erfaring ikke synes at have haft nogen virkning, har man regnet ud, at hvis alle udgifterne til indsamling og genvinding af de brugte bærbare batterier afholdes af forbrugeren, »vil den årlige ekstra udgift pr. familie beløbe sig til et sted mellem en og to euro«.

3.15.2 Løsningen af problemet ligger først og fremmest i bedre oplysning og en mere intensiv bevidstgørelse af forbrugeren. EØSU foreslår i den sammenhæng, at man ud over oplysningskampagner på nationalt og lokalt plan helt fra skolealderen iværksætter målrettede uddannelsesaktioner, som bl.a. gennem leg sigter mod i højere grad at få forbrugerne til at indsamle de brugte bærbare batterier og sætte sig ind i de symboler, der anvendes til mærkning af disse produkter. De økonomiske aktører i produktions-distributionskæden bør give klare og enkle oplysninger om produktets opbevarelsesbetingelser og afleveringstiderne på de særlige indsamlingssteder.

3.15.3 Forbrugerne kunne inddrages aktivt gennem f.eks. præmiekonkurrencer, hvor indlevering af brugte batterier og akkumulatører belønnes med »points«, eller ved hjælp af andre økonomiske incitamenter.

(<sup>1</sup>) BATNEEC = Best Available Technology Not Entailing Excessive Cost.

3.16 Efter EØSU's mening bør den treårige rapport om direktivets gennemførelse og indvirkning på det indre markeds funktionsmåde samt på beskyttelsen af miljø og sundhed ledsages dels af resuméer af de nationale rapporter, dels af EU's producent- og forbrugerorganisationers angivelser, samt af et afsnit om de tekniske og teknologiske fremskridt på området. Disse rapporter bør forelægges EØSU.

#### 4. Konklusion

4.1 EØSU understreger, at et sammenhængende regelsæt med harmoniserede standarder er vigtigt for at sikre en bedre beskyttelse af miljøet på et konkurrencedygtigt indre marked for batterier og akkumulatorer i Europa.

4.2 EØSU understreger endvidere betydningen af, at et marked i vækst fortsat er bæredygtigt og i stand til at forny sig. Det er vigtigt at undgå overregulering, som bremser det tekniske og teknologiske fremskridt i retning af forlængelse af produkternes livscyklus — og dermed begrænsning af mængden af brugte produkter — og forbedring af produkternes pålidelighed, ydeevne og sikkerhed. Det er krav, som bl.a. stilles på grund af det stigende behov for lagring af elektrisk energi fra vedvarende energikilder som vind og sol, der vinder større og større udbredelse.

4.3 Det må undgås at indføre for mange regler og procedurer, da det kan medføre øget bureaukrati og lægge sten i vejen for udvikling af nye produkter, mener EØSU.

4.4 EØSU er enig i, at det er muligt og foreneligt at anvende såvel artikel 95 som artikel 175 som retsgrundlag for forskellige nøje afgrænsede dele af direktivet, men ville dog foretrække størst mulig anvendelse af artikel 95 for at sikre samme høje miljøbeskyttelsesniveau for alle i et enhedsmarked — under skyldig hensyntagen til bestemmelserne i artiklens stk. 3 (højt beskyttelsesniveau) og stk. 5 og 6 (indførelse eller opretholdelse af mere vidtgående beskyttelsesforanstaltninger).

4.5 EØSU understreger, at det for at undgå øget bureaukrati og overlapninger er vigtigt, at indsamlings-, genvindings- og registreringssystemerne koordineres med WEEE-direktivet.

4.6 EØSU understreger vigtigheden af princippet om den enkelte producents individuelle ansvar for markedsføringen, såvel som den garanti, producenterne skal stille over for de nationale registre i overensstemmelse med harmoniserede registreringssystemer. Derudover bør de enkelte aktører i indsamlingsledet: kommuner, detailhandlere, forbrugere, producenter-importører og offentlige myndigheder være ansvarlige for deres egen del af foranstaltningen.

4.7 EØSU bifalder princippet om, at alle batterier skal genvindes, bortset fra dem, der ikke opfylder betingelserne herfor, og som skal betragtes som farligt affald. Alle de indsamlede genvindelige batterier skal behandles med den bedste tilgængelige genvindingsteknologi, der ikke medfører uforholdsmæssigt høje omkostninger — BATNEEC <sup>(1)</sup>.

4.8 Hvad angår finansieringen mener EØSU, at alle markedets parter bør have mulighed for at anskueliggøre omkostningerne for kunderne og forbrugerne.

4.9 For at nå de foreslåede mål for det indre marked og for beskyttelsen af miljø og sundhed er det efter EØSU's mening afgørende at iværksætte en oplysnings- og uddannelsespolitik, der inddrager forbrugeren og borgeren helt fra skolealderen og førskolealderen.

4.10 EØSU mener, at den treårige rapport om direktivets gennemførelse og indvirkning på det indre markeds funktionsmåde samt på beskyttelsen af miljø og sundhed også bør forelægges Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg på baggrund af dets gode forbindelser til det organiserede civilsamfund.

Bruxelles, den 28. april 2004

Roger BRIESCH

*Formand for*

*Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg*

<sup>(1)</sup> BATNEEC = Best Available Technology Not Entailing Excessive Cost.